

Navarin'de arya sancak...

"Mataban, Akdeniz'in Horn Burnu'dur, dikkatli olun" dedi Sadun Boro.

Methani'de Venedik Kalesi.

Uzaklar, Simi'de kıçtankaara bağlı...

Simi'nin birkaç mil ilerisi Türk suları...

Sevimli Yunan balıkçı kayıklarından biri...

"OHİ", ÇIĞIRTMA VE BOŞ ÇIKAN DOLAPLAR

Uzun yolculuğumuz süresince ana gıdamız balık olacak nasıl olsa, Türkiye'deki bu son yemeğimizde bari farklı bir şeyler tadalım, diyorum Kumlubük'teki lokantasında bizi ağırlayan Ahmet Ağabey'e. Ertesi gün, ağzımızda Çin makarnası tadı, yelken basıyoruz Yunan sularına doğru.

Anlaşılan Yunan Adaları'nı terk edene kadar kendimizi evde hissedeceğiz. "T-pata Tavernada, meyhaneci izgara edilmiş ahtapot bacağına masaya bırakırken ne içeceğimi soruyor. Yunanistan'da belki elli çeşit uzo var. Gözlerimi meyhanecinin yüzüne çeviriyorum, ucu kızarmış burnuna bakılırsa uzodan iyi anlıyor olmalı. "Sen ne içiyorsun" diye soruyorum. İngilizce soruma gülerek Türkçe cevap veriyor "Yeni Rakı".

Canlı bir meltemin önünde girdiğimiz Simi Adası'nda, Uzaklar hemen arkamızdaki rıhtıma kıçtan kara bağlı. Limandan bakınca görülen kara parçalarının hangisinin, hangi ülkeye ait olduğu belli değil. Adalılar da biraz böyle. Karşı yakadan gelen Türk ziyaretçileri sayesinde komşuları gibi düşünüp konuşur olmuşlar. Meyhaneci elindeki zeytinyağı şişesini ekmek banmamız için masaya bırakırken dert yanıyor. "Sezon kötü, millette para yok..." Bunu neredeyse aksansız bir Türkçe'yle söylüyor!

Simi, tipik Yunan mimarisinin bozulmadan korunduğu adalardan biri. Limanın etrafındaki yamaçlar birbiri üstünde, set set yükselen sarı boyalı taş evlerle çevrili. Liman ve önündeki deniz, devasa bir anfitiyatronun sahnesi gibi.

Ohi 'Hayır' günü

28 Ekim sabahı bandonun çaldığı marşlarla uydandık. Yıllardır marş sesiyle uyanmamıştım. En sonuncusu 12 Eylül 1980'di sanırım. Korku

ve uyku sersemliğiyle karışık elim radyoya gitti. Hasan Mutlucan'ın gür sesiyle okuduğu kahramanlık türküsü yerine, tiz sesli bir kadının anlamadığım bir dille bir şeyler söylediğini işitince memlekette olmadığımızı hatırlayıp rahatladım. Herhalde bugün Yunanlar'ın milli bayramı. Giyinip çıktık. Askerler, üniformalı okul çocukları, belediye zabıtalari marşlar eşliğinde sahil boyunca yürüyüş yapıyorlar. Ama hiçbirinde ciddiyet yok. Askerler bile güldüklerini zor gizliyor. Kortejin sonundaki siyah cüppeleri içinde şişman papazlar oflaya poflaya yürüyüşçüler ayak uydurmaya çalışıyor.

Sahildeki sünger satan dükkanın sahibine günün anlamını sorduk. Bugün 'Ohi' yani 'Hayır' günüymüş. İkinci Dünya Savaşı başlarında iki ülkenin müttefik olmasını teklif eden İtalya diktatörü Mussolini'ye 'Ohi' diyerek bu teklifini reddetmişler. Her yıl bu günü bayram olarak kutladıklarını. İzahatını bitiren süngerci ellerini ovuşturarak, "Hepsi hikaye, bir başka tatil günü daha" dedi.

Adalar arasında

Liman girişindeki yakıt iskelesinden su ve mazot depolarımızı doldurduk. Yunanistan'da, muhtemelen dünyanın geri kalan diğer ülkelerinde de olduğu gibi, mazot Türkiye'dekinden daha ucuz. Bir litresi 1.15 Euro. Adalarda su kıt, çoğu yerde dışarıdan tankerle getiriyorlar. Bu yüzden kullanma suyu

Osman Atasoy, Uzaklar II ile yeni seyahati için 11 Ekim'de yola çıktı. Atasoy'un hedefi, dünyada az sayıda denizcinin dönmeyi başarabildiği Horn Burnu. Osman Atasoy, izlediği rotayı, yaşadığı macerayı her ay **MBY** okuyucularıyla paylaşıyor.

Uzaklar II alargada...

Simi'de "Ohi" günü...

Simi'nin mükemmel korunmuş mimari dokusu...

Ela Finasos Adası...

Uzaklar'dan Simi'nin görünüşü...

Navarin koyunun girişi...

Rüzgar kafadan gelmeye başlayınca, vampir efsaneleriyle ünlü Thira Adası'nda kaldık. Vampir görmedik ama Yunan sahil güvenlikçileri, teknede mülteci aramaya geldi.

da parayla. Yüz litresi 1 Euro.

Adanın kuzeyindeki kanaldan çıkınca 256 derece rotasına girdik. Rüzgarsız havada, ağır devirde çalışan motorla 4.5 – 5 knot yapıyoruz. Akşam olurken Nisiros Adası'nı bordaladık. Hayret, bizim cep telefonları buraya kadar çalıştı. Akşam yemeği için Sibel patlıcan ve biber kızartıyor. Yerken üzerine kızartılmış domates sosu ve sarımsaklı yoğurt döktük. Annesi bu yemeğe 'çığırtma' dermiş. Gece vardiyalarını üçer saat olarak belirledik. İlk vardiya benim. Güneş batarken başlayan hafif güney rüzgarı devam ediyor. Tekne 3 knot'la sakin denizde kayarcasına ilerliyor.

Sahil güvenlik baskını

Sabah erken Astipalia Adası'nı bordaladık. Hava açık, sıcaklık 23 derece, barometre 1013 Mb. Akşama doğru rüzgar kafadan gelmeye başlayınca önümüzdeki Thira Adası'nda kalmaya karar verdim. Akşam güneş batmadan adanın doğusunda, gözüme kestirdiğim bir girintiye demirledik. Burası volkanik bir ada. Kılavuz kitabı açıp adanın tarihçesini okuyorum. Efsaneye göre, adada vampirler yaşamış. Bugün de bu efsaneye inananlar varmış. Hâlâ gece avlanan hortlaklar

Kasım ayıyla birlikte, günbatımından sonra akşam serinlikleri yerini soğuğa bıraktı...

gördüklerini iddia ediyorlarmış. Adanın hikayesini öğrenince Sibel, "keşke yola devam etseydik" dedi. Akşam yemeğine otururken diken üstündeki Sibel dışarıdan bir seslenme geldiğini söyledi. Boşuna evhamlandığını söyleyerek havuzluğa çıktım. Haklıymış, beş metrelik bir sürat botu yanımıza gelmiş. İçindekiler üzerimize projektör tutup sesleniyorlar. İçimden "Hayırdır inşallah", diyerek ne istediklerini sordum. Birisi cevap verdi "Kaptan, biz Sahil Güvenlik'teniz, tekneye çıkabilir miyiz?" İstersen "yok, çıkamazsınız" de. Botu aborda etmelerine yardım ettim. Botta birisi asker üniformalı, diğerleri sivil giyimli beş kişi var. Üçü hemen tekneye atladı. Başları olduğu anlaşılan cebinden kimliğini çıkarıp gösterdi. Karanlıkta bir şey göremedim ama "tamam, tamam" dedim. Adı Panogiyatis imiş. O kağıtlarımızı kontrol ederken diğeri kamaraya

indi. Ufak tefek biri. Başaltını, kış kamarayı kolaçan ettikten sonra "I look dolabi" diyerek tek tek dolapların içine bakmaya başladı. Herhalde bizi mülteci taşıyanlardan zannediyor. Halbuki o kadarlık yere adam sığar mı? Belki de kendisi çok küçük olduğu için sığar zannediyor. Adamcağız ufak tefek ama eğildiği zaman sırtındaki, kemerine sokulu kocaman tabancası meydana çıkıyor. "Dolabi, dolabi..." diyerek bütün dolaplara baktı.

Askerler evraklarımızın eksiksiz olduğunu, kaçak yolcumuzun da bulunmadığını görünce rahatladılar, gittiler. Uzaklar II Türk bayraklı olduğu için geldiler. Yoksa buna benzer bir olayın, bir ihbar olmadıkça, Batılı bir ülkenin vatandaşının başına gelmesi mümkün değil. Ama biz alışığız böyle olaylara, daha önce de benzerlerini yaşamıştım. Asıl alışmadığım kendi memleketimizde yaşadıklarımız... Türk bayrağı taşıdığımız için yabancı ülkelerde bu tür muamelelere uğramaktan hiç gocunmuyorum da, kendi ülkemde Türk bayrağı taşıdığımız için yüksek vergilere ve anlamsız formalitelere tabi tutulmak ağrıya gidiyor. Neyse ki bu anlamsızlıkları yok etmek için çaba gösteren

Bu benim Akdeniz'i doğudan batıya ikinci geçişim. Şu denizde şöyle kolayına, rahat bir yelken seyri yaptığım günler yok denecek kadar azdır...

Teoman Arsay ve onun gibi diğer gönüllü denizciler var. Onların sayesinde umarım yakında tüm denizciler kendi bayraklarına kavuşurlar.

Mataban Burnu

Yunanistan'ın güney ucu Pelopones Yarımadası bir elin parmakları gibi güneye doğru sarkar. Uzaklar kötü havalarıyla ünlü bu parmakların altından dolaşarak İyon Denizi'ne çıkacak. Önce en doğudaki parmağın ucunu, Maleas Burnu'nu döneceğiz. 1 Kasım günü kible lodostan 3-4 kuvvetinde esen rüzgar bizi Maleas Burnu'na doğru yaklaşıyor. Tekne ana yelkenin önünde basılı cenova ve trinket olduğu halde, tam arma hızla yol alıyor.

Bugün, Sadun (Boro) Ağabey'in doğum günü. Her yıl arar kutlarım. Bu yıl kısmet buralardan aramamış. Kızında yemekteymiş. "Hadi bari sizin için de bir kadeh içeyim" dedi. Pelopeneşe yaklaştığımızı söyleyince "Mataban Burnu Akdeniz'in Horn Burnu'dur, dikkatli olun..." diye ikaz etti. Lodostan esen rüzgar akşamüstü 6 kuvvetini buldu. Tam iskele baş omuzluktan geliyor. Ana yelkene birinci camadanı vurup cenovayı küçülttük. Baş omuzlukta kırılan dalgalar güverteyi yıkadıktan sonra küpeştelere tekrar denize, geldikleri yere dökülüyor. Islak bir seyir oluyor.

Geceyarısı rüzgar batıya döndü. Tam kafadan, gitmeye çalıştığımız istikametten esiyor. Biz de tramolalara başladık. Volta atarak ilerlemeye çalışıyoruz. Akdeniz'de seyreden denizciler hep söylerler, "Akdeniz'de rüzgar ya hiç esmez, ya da tam kafadan eser". Bence de doğru bir deyiş. Bu benim Akdeniz'i doğudan batıya ikinci geçişim. Şu denizde şöyle kolayına, rahat bir yelken seyri yaptığım günler yok denecek kadar azdır.

Volta volta yaklaştığımız Maleas Burnu önlerine gelmemiz sabahın geç saatlerini buldu. Son tramolada burna 150 metre kadar sokulduk.

Yüksek, boz bir burun. Tam uçtaki fenerin üstünde küçük bir manastır görünüyor. Ama öylesine sarp bir uçurumun kıyısına kurulmuş ki, uzaktan baktığım halde ben bile ürperdim. Neredeyse doksan derece eğimli dimdik yardımcı beyaz boyalı bina, tepesindeki dev kayalarla birlikte her an aşağıya yuvarlanacakmış gibi duruyor. Rüzgar batıdan esmeye devam ediyor. Bu havada batıya gideceğim diye inat etmeye gerek yok. Nasıl olsa arkamızdan kovalayan da yok. Rotamızı 10 mil kuzeydeki Elafonisos Adası'na çevirdik. Rüzgarı yandan alan Uzaklar adeta kanatlandı.

Navarin faciası

Yunanistan'dan çıkış işlemlerini yaptırmak niyetiyle geldiğimiz Methoni'de Liman Başkanlığı'nı bir türlü bulamıyoruz. Sırayla kahveci, tavernacı, bakkal ve emlakçıya adresine soruyoruz. Hepsini başlarını sanki kendilerinde

olmayan bir şeyi sormuşuz gibi sallayıp boş gözlerle yüzümüze bakıyorlar. Sonunda kasabada sahiden de böyle bir yer bulunmadığını anladık. Halbuki bizdeki kılavuz kitapta olduğu yazıyordu. Tekneye dönünce bir daha baktım, kitabın basım tarihi biraz eskimiş, 1980 yılı... Gelmişken etrafı dolaşyoruz. Limanın ucundan batıya doğru uzanan bir dilin üzerinde heybetli duvarlarla çevrili Venedik kalesi yer alıyor. En uçta, surların bittiği yerde ise Osmanlılar zamanında yapılmış Türk kulesi yükseliyor.

En yakın çıkış limanının yedi mil kuzeydeki Pulos'taymış. Akşamüstü büyük Navarin koyunun güneyine kurulu Pulos kasabasının önüne demirledik. Ertesi gün çıkış işlemlerimizi yaptırdıktan sonra botumuzu güverteye alıp sıkıca bağladık. Önümüzde Sicilya'nın Siracusa limanına kadar 306 millik bir yol uzanıyor. Navarin koyundan çıkınca önce kış gönderdeki bayrağımız eski yerine toka edildi. Ardından yelkenlerimiz basıldı. Güneyden esen rüzgarla hafifçe sancak bordasının üzerine yaslanan Uzaklar, İyon Denizi'nde batıya doğru sessizce yol almaya başladı. *MBY*

